

РЕШЕНИЕ

№ 5747

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4738** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Д.“, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк] [улица], представлявано от Д. Р. С., чрез процесуален представител адв. Г. М. от АК-Р., срещу решение от 17.03.2022г., постановено по н.а.х.д.№ 8725/2019 г. от СРС, НО – 18-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление /НП/ №2670/14.05.2019г., издадено от председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, с което на основание чл.60, пр.2 във вр. с чл.4, ал.2, т.4 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти /ЗЗНН/ на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000лв.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно, постановено в нарушение на закона, постановено е при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Изложени са аргументи за неправилно приложение на материалния закон. Твърди се и нарушение на процесуалните правила, сочи се, че съдът се е произнесъл без да е изяснил спора от фактическа страна- основавайки своето решение единствено на АНП, без да са били събрани исканите от касатора доказателства. Прави се искане за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. В съдебно заседание касатора не е представляван, представя писмени бележки, в които излага сходни с жалбата съображения. Не се претендират разноски.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. Х.-К. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на прокуратурата дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок. Разгледана по същество същата е основателна.

Обжалваното решение на въззивния съд е валидно и допустимо, но е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения.

Разпоредбата на чл.220 (Глава XII) от АПК, приложима по силата на препращането на чл.63 от ЗАНН, въвежда забрана за фактически установявания от касационната инстанция. Съгласно цитираната разпоредба настоящият съдебна инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от въззивния съд в обжалваното решение. Тъй като в обжалваното решение не са били установени фактите и обстоятелствата, при които се твърди, че е извършено нарушението (като бланкетно е препратено към изложените факти в НП), а е направен само правен анализ на приложими разпоредби, настоящият касационен състав е възпрепятстван да приложи съответния материален закон. Допуснато е от проверявания съд съществено процесуално нарушение – неизясняване на фактическата страна на спора, което не може да бъде отстранено при касационното обжалване. Недопустимо е едва в касационното производство да се установяват фактите във връзка с извършеното нарушение, тъй като настоящата съдебна инстанция не е инстанция по фактите, а по правото.

Допуснатите съществени процесуални нарушения не могат да бъдат отстранени в настоящото производство. Предвид на което и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, обжалваното решение следва да бъде отменено, а делото – върнато на друг състав на СРС с указания по чл. 224 АПК за пълно изясняване на фактическата обстановка и постановяване на мотивирано решение.

По претенциите на ответника за разноски, в т. ч. и за настоящата инстанция, съгласно чл. 226, ал. 3 АПК следва да се произнесе въззивния съд, при новото разглеждане на делото.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН , Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 17.03.2022г., постановено по н.а.х.д. № 8725/2019 г. от СРС, НО – 18-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:

